

2011. година нису јубиларне године рада за именовану јер у тим годинама није навршила 10, 20, 30 или 40 година рада у државним органима.

Жалбена комисија Владе, као другостепени орган, разматрајући жалбу на ово решење, као и све списе које се односе на предмет својим решењем број: [REDACTED] од 07. јуна 2013. године, одбио је као неосновану.

Управни суд, решавајући у управном спору по тужби [REDACTED] пресудом III-3 У 8655/12 од 28. јуна 2013. године, (Жалбеној комисији Владе достављена 30. јула 2013. године) уважио је поднету тужбу и поништио решење Жалбене комисије Владе број: [REDACTED] од 07. јуна 2013. године.

У образложењу пресуде се наводи да је погрешан правни став туженог органа изнет у образложењу оспореног решења да се радни стаж тужиље остварен на пословима из надлежности САП Војводине, а не из надлежности Републике не може сматрати радом у државним органима, у смислу члана 26. став 2. Посебног колективног уговора за државне органе; да је одредбом Устава СФРЈ („Службеник лист СФРЈ“ бр. 9/74), било је прописано да Скупштина друштвено-политичке заједнице образује органе управе; да прем одредби члана 83. став 3. закона о основама система државне управе и Савезном Извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ“ бр.23/78...50/93), колегијални органи управе образују се у областима у којима је потребно да се обезбеди усклађивање више друштвених делатности, односно стално је организована координација и сарадња са самоуправним организацијама и заједницама и друштвено политичким заједницама, или повезивање и усклађивање у извршавања послова од заједничког интереса са више друштвено политичких заједница, ради остваривања јединственог спровођења утврђене политике и извршавању закона и других прописа и општих аката, док је одредбом члана 84. став 1. истог закона прописано да скупштине двеју или више општина могу споразумно образовати заједничке органе управе и управне организације за вршење послова за потребе тих општина; да с обзиром на наведено и утврђену чињеницу да је тужиља остваривала права из радног односа у Секретаријату за финансије Скупштине општине Зрењанин, чији је правни следбеник Управа друштвених прихода општине Зрењанин, чији је правни следбеник Управа друштвених прихода општине Зрењанин, а сада Министарство финансија, Пореска управа, Регионални центар Нови Сад, Филијала Зрењанин, где тужиља тренутно ради, не може се прихватити правни став туженог органа, дат у образложењу оспореног решења, да се рад у покрајинским или органима локлане самоуправе не може сматрати радом у државном органу; да је нејасно на основу чега је првостепени орган утврдио да су у поменутом секретаријату обављани послови из надлежности САП Војводина, код чињенице да су аутономне покрајине биле саставни део Републике Србије, посебно имајући у виду што је тек одредбама Закона о државној управи („Службени гласник РС“ бр. 20/92) уведен појам „државних органа“; да је су према одредбама Устава СФРЈ из 1974. постојале друштвено-политичке заједнице, и то републике, покрајине, општине, с тим што су покрајине саставни делови Републике Србије, док је са друге стране, тужиља предложила доказе да је била распоређена на пословима у Управи друштвених приходалист САПВ“ бр. 22/81....1/90), па је тужени у односу на Устав СФРЈ из 1974. године и посебно Закон о државној управи („Службени лист СФРЈ бр. 22/81....1/90), који су били на снази у спорном периоду од 20.04.1981. године до 31.12.1981. године требало центит да ли се рад тужиље у Секретаријату за финансије општине Зрењанин може сматрати радом у државном органу, те да од правилно утврђене наведене чињенице зависи и право тужиље на јубиларну награду.

Полазећи од навода из образложења Пресуде Управног суда, а сагласно правним последицама те пресуде, другостепени орган тј. ова Комисија – Веће у обавези је да у поновљеном поступку донесе ново решење поводом навода у жалби: да је образложење решења контрадикторно и нејасно у односу на већ раније заузет став којим је њеним колегијацима признато право на јубиларну награду, а од првог радног дана раде у истом Секретаријату код истог послодавца; да образложење првостепеног органа у поновном поступку не одговара чињеници на коју се позива Жалбена комисија Владе, при чему је појам државних органа утврђен у члану 2. став 1. Закона о државним службеницима; да се поред тога, поједини послови из надлежности Републике Србије могу поверити и аутономној покрајини или јединици локалне самоуправе; да у Пореској управи ради од 20.04.1981. године до данас; да јој није признат рад у Секретаријату за финансије од 20.04.1981. године до 31.12.1987. године, већ од 01.01.1988. године, у Управи друштвених прихода Општине Зрењанин; да првостепени орган, по свом нахођењу тумачи члан 26. Колективног уговора; да је неодржив став првостепеног органа да јој се не признаје стаж од 6 година 8 месеци и 11 дана остварен

у Секретаријату за финансије општине Зрењанин из разлога што је обављала послове из надлежности САП Војводине из разлога што је колегиницама код одлучивања о јубиларној награди признат стаж у том истом органу у истом назначеном временском интервалу, што указује да првостепени орган правну норму из Посебног колективног уговора код истог фактичког стања примењује на два различита начина. Предлаже да Жалбена комисија Владе поништи првостепено решење и предмет врати на поновни поступак.

У изјашњењу првостепеног органа Министарства финансија – Пореске управе, директора Регионалног центра [REDACTED] број: [REDACTED] од 3. маја 2012. године, које је у Жалбеној комисији Владе примљено 8. маја 2012. године Жалбена комисија Владе обавештена је: да је жалба благовремена и дозвољена; да је жалба неоснована; да првостепени орган у свему остаје при наводима из образложења ожалбеног решења и посебно истиче да су у Уставу САП Војводине из 1974. године, Део други, Глава VII и VIII, од члана 274. наведене надлежности општине и права и дужности покрајине; да из наведених одредби произлази да су послови у области друштвеног планирања и програмирања развоја, као и праћења и унапређења привреде у САП Војводини били у надлежности САП Војводине, а исти су делом пренети на, тада, основне друштвено политичке заједнице – Општине, односно општинске секретаријате и заводе; да су ти послови били извор надлежности САП Војводине, те је САП Војводина у овим областима имала обавезу утврђивања политике, доношења закона и обезбеђивања спровођења закона и других прописа; да на основу наведеног, приликом одлучивања о захтеву именоване, није узет у обзир радни стаж остварен код наведеног органа Скупштине општине Зрењанин, с обзиром да се у наведеном органу нису обављали послови из надлежности Републике Србије већ послови из надлежности САП Војводине која је, сходно Уставу била у саставу СР Србије и конститутивни елемент југословенског федерализма; да је на основу изнетог утврђено да је радни стаж именоване остварен у Секретаријату за финансије Скупштине општине Зрењанин остварен на пословима из надлежности САП Војводине а не из надлежности Републике Србије, те се не може сматрати радом у државним органима, у смислу члана 26. став 2. Посебног колективног уговора; да је увидом у радну књижицу именоване утврђено да је именована дана 31.12.2011. године навршила укупно 24 година рада, тј. мање од 30 а више од 20 година рада у Министарству финансија – Пореској управи и њеном правном претходнику Републичкој управи јавних прихода и Управи друштвених прихода Општине Зрењанин као државним органима, тј. на пословима из надлежности РС, те да 2009., 2010. и 2011. година нису јубиларне године рада за именовану, јер у њима није навршила 10, 20, 30 или 40 година рада проведених у радном односу у државном органу. Предлаже се да се жалба одбије као неоснована.

Разматрајући важеће прописе, ожалбено решење, поступак који је претходно доношењу ожалбеног решења и списе предмета поступку утврђено је следеће.

Закон о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05 и 54/09), у члану 120. тачка 1. прописује да општим актом, односно уговором о раду може да се утврдити право на јубиларну награду и солидарну помоћ.

Законом о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/2002, 84/2002, 23/2003, 70/2003, 55/2004, 61/2005, 85/2005, 62/2006, 61/2007, 20/2009, 72/2009, 53/2010, 101/2011, 2/2012), прописано је да се на пореске службенике примењују прописи о државној управи, прописи о радним односима и платама у државним органима, као и прописи из области здравственог и пензијско – инвалидског осигурања и образовања, ако овим законом није друкчије одређено (члан 169. став 1.).

Из наведеног произлази да се на запослене у Пореској управи у погледу права на исплату јубиларне награде, примењују одредбе Посебног колективног уговора за државне органе.

Посебним колективним уговором за државне органе („Службени гласник РС“, бр. 95/08 и 86/11) уређено је остваривање права на јубиларну награду у државном органу тако што је, између осталог, прописано да се јубиларном годином рада сматра година у којој запослени навршава 10, 20, 30 и 40 година рада проведених у радном односу код послодавца, без обзира на то у ком државном органу је запослени остваривао права из радног односа (члан 26. став 2).

Одредбом члана 13. Закона о буџету Републике Србије за 2011. године („Службени гласник РС“, бр. 101/10, 78/11), прописано је да ће се у 2011. години вршити обрачун и исплата јубиларних награда запосленима код директних и индиректних корисника средстава буџета Републике Србије, буџета локалне власти и организација за обавезно социјално осигурање, који су испунили услове за остваривање овог права у 2009., 2010. и 2011. години.

Оцењујући законитост ожалбеног решења, Жалбена комисија Владе – Веће налази да је првостепени орган непотпуно и погрешно утврдио одлучне чињенице за доношење правилног и на важећим прописима и општим актима заснованог решења.

Ово са разлога јер је по оцени ове Комисије – Већа, првостепени орган пропустио да правилно утврди чињенице у погледу радног стажа ██████████ односно да ли се рад именоване остварен у Секретаријату за финансије општине Зрењанин може сматрати радом у државном органу у смислу члана 26. став 2. Посебног колективног уговора за државне органе, посебно имајући у виду одредбе Устава СФРЈ из 1974. године и Закон о државној управи („Службени лист САПВ бр. 22/81....1/90) који су били на снази у спорном периоду од 20.04.1981. године до 31.12.1981. године, а како је изражено у наведеној пресуди Управног суда.

Дакле, првостепени орган, по оцени ове Комисије – Већа, дужан је да у поновном поступку утврди све одлучне чињенице за доношење законитог решења, будући је то пропустио да уради приликом доношења ожалбеног решења, те да у решењу које донесе у поновном поступку правилно примени материјално право и донесе правилну и на закону засновану одлуку, руководећи се при томе у овом решењу садржаним правним схватањима и ставовима ове комисије – већа.

Имајући у виду изнето, Жалбена комисија Владе – Веће одлучило је као у тачки 1. изреке овог решења, а сагласно члану 232. став 1. Закона о општем управном поступку («Службени лист СРЈ» бр.33/97 и 31/01).

Жалбена комисија Владе – Веће оценила је да ће првостепени орган брже и економичније у поновном поступку отклонити недостатке ожалбеног решења и правилном оценом свих одлучних чињеница, правилном применом материјалног права и подзаконских аката, у новом поступку без одлагања, а најкасније у року од 30 дана донети ново, на закону засновано решење, те је сагласно члану 232. став 2. Закона о општем управном поступку одлучила као у тачки 2. диспозитива овог решења.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана његовог пријема, подношењем тужбе суду непосредно или поштом уз коју се доставља препис тужбе и прилога за тужени орган и за свако заинтересовано лице ако таквих лица има.

Доставити:

- жалиоцу, преко првостепеног органа;
- првостепеном органу;
- у архиву.

Решено, у Жалбеној комисији Владе
Број: 120-01-438/2013-01
Београд, 30. августа 2013. године

